

Det svenska systemet för dammsäkerhet – utvecklingen av regelverk och roller

Svenska kraftnät

Svenska kraftnät är systemansvarig myndighet, med uppgift att på ett affärsmässigt sätt förvalta, driva och utveckla ett kostnadseffektivt, driftsäkert och miljöanpassat kraftöverföringssystem. Det omfattar ledningar för 400 kV och 220 kV med stationer och utlandsförbindelser. Svenska kraftnät utvecklar transmissionsnätet och elmarknaden för att möta samhällets behov av en säker, hållbar och ekonomisk elförsörjning. Därmed har Svenska kraftnät också en viktig roll i klimatpolitiken.

Version 1.0

Org. Nr 202 100-4284

Svenska kraftnät
Box 1200
172 24 Sundbyberg
Sturegatan 1

Tel: 010-475 80 00
Fax: 010-475 89 50
www.svk.se

“Den svenska systemet för dammsäkerhet – utvecklingen av regelverk och roller” har tidigare utgjort en bilaga till dokumentet ”Dammsäkerhet – Tillämpligt regelverk, vägledningar och stöd”.

Dammbyggnad i Sverige - historisk återblick

Dammkonstruktioner för olika ändamål har spelat en central roll i Sveriges utveckling under de senaste seklen. Under 1600- och 1700-talen spelade dammar en stor roll för utvecklingen av järnhanteringen. Under 1800-talet var dammar en viktig del i omvandlingen till industrisamhället. Byggnad av dammar möjliggjorde utnyttjande av vattnet, dels som kraftkälla för industrin och dels för transporter av råvaror och färdiga produkter på vattendrag och genom kanaler och slussar. Från slutet av 1800-talet genomfördes sjösänkningar för att åstadkomma bättre brukningsförhållanden på vattensjuk mark. Reglerbara dammar byggdes ibland i sjöutlopp för att hindra alltför låga vattenstånd. Invallningar användes också för att vinna mark, och anläggs än idag för att ge skydd mot översvämningar.

Under 1900-talet möjliggjorde vattenkraftutbyggnaden den snabba industrialiseringen som landet genomgick, genom att tillgodose det ökande behovet av elproduktion. Kunskap och erfarenheter av dammbyggnadsteknik var helt avgörande för denna utveckling.

Sedan ca 1940-talet har dammar även använts inom gruvverksamhet för att skapa s.k. sandmagasin deponering av restprodukter (anrikningssand) från förädlingen av den brutna malmen.

Äldre lagar och rättigheter för vattenverksamhet

Enligt byggningsbalken i 1734 års lag hade markägaren rätt att nyttja vattnet på sin egen mark så länge det inte skadade andra intressen. Krav på tillstånd fanns inte, men markägaren hade ett strängt ansvar för skador som uppkom på annans mark. För att få bedriva näringsverksamhet var det dock i allmänhet nödvändigt att få ett privilegiebrev utfärdat av kronan. För den som bedrivit verksamhet utan stöd av privilegiebrev kunde det vara möjligt att åberopa urminnes hävd som rättslig grund för verksamheten, under förutsättning att vattenverksamheten bedrivits under mycket lång tid (omkring 90 år).

Näringsfrihet kom att införas gradvis med start 1846. Genom 1880 års vattenrättsförordning blev det möjligt för markägare att söka tillstånd i domstol för att få uppföra eller bygga om en damm. I prövningen ingick att göra en samhällsekonomisk avvägning och meddela de villkor som behövdes för att verksamheten inte skulle medföra skada för annan. Dämningsskador fick dock tillåtas om den skada som uppkom på annans mark var ringa i förhållande till den nytta som uppdamningen medförde, och ersättning för skadan betalades.

Äldre vattenlagen 1918 och teknisk expertis under vattenkraftens utbyggnadsepok

1918 ersattes vattenrättsförordningen av den s.k. äldre vattenlagen (1918:523). Lagen möjliggjorde tillsammans med den tekniska utvecklingen en kraftig exploatering av landets vattenkrafttillgångar. Tillståndsprovning genomfördes av särskilda vattendomstolar med specialiserade ledamöter, och provningen inriktades på en samhällsekonomisk avvägning mellan den nytta och de kostnader och skador som en utbyggnad skulle innebära. Några särskilda regler om dammsäkerhet fanns inte i lagen. Det var verksamhetsutövaren som i huvudsak avgjorde hur dammen skulle konstrueras och övervakas.

Statens vattenfallsverk, Vattenfall, utarbetade dock tidigt olika anvisningar för utformning och byggande av dammar vilka även nyttiggjordes av andra företag. Svenska ingenjörer var även aktiva i internationell kommittéverksamhet inom dammområdet, och Sverige blev redan 1931 medlem i ICOLD (International Commission on Large Dams) genom den svenska nationalkommittén SwedCOLD (Swedish Commission on Large dams). Under utbyggnadsepoken fanns även teknisk expertis och hydrauliskt laboratorium vid Kungliga Tekniska Högskolan.

Vattenkraftutbyggnaden kulminerade under 1950- och 60-talen, och sedan slutet av 1970-talet har inte nybyggnad av vattenkraft skett i någon större omfattning.

Krigsskyddslagen 1942 – skyddsåtgärder för dammar och kraftverk

Staten har sedan 1920-talet uppmärksammat behovet av åtgärder för att minska sårbarheten i elförsörjningen i krig. Under andra världskriget stiftades lagen (1942:335) om särskilda skyddsåtgärder för vissa kraftanläggningar, s.k. krigsskyddslagen, som senare ersatts av elberedskapslagen (1997:288). Enligt krigsskyddslagen försågs bl.a. kraftverk och regleringsdammar med bombskydd. Bombningen av dammar i Ruhrområdet i andra världskrigets slutskede 1945 ledde till en flodvåg som slog ut för Tyskland viktig industri, men också skördade många människoliv. Händelsen fick stor uppmärksamhet och tydliggjorde att dammar i sig utgör ett potentiellt hot som kan utlösas genom t.ex. krigshandlingar.

Kraftindustrin samverkar kring anvisningar och utvecklingsarbete – 1960-tal och framåt

Sedermera har man allt mer uppmärksammat att dammar även kan haverera p.g.a. väderlast, brister i konstruktion och handhavande etc., och dammsäkerhet har utvecklats till en egen disciplin. För kraftindustrin

branschgemensamma anvisningar för dammsäkerhet började utarbetas i slutet av 1960-talet. Kraftindustrins stiftelse för tekniskt utvecklingsarbete, VAST, gav 1968 ut anvisningar om tillståndskontroll av dammbyggnaders underhåll och säkerhet som följdes av flera uppdateringar fram till 1990. Även Statens Vattenfallsverk bedrev separat utveckling under denna tid, t.ex. gavs handboken Jord- och stenfyllnadsdammar ut 1988.

VAST initierade och finansierade olika forsknings- och utvecklingsprojekt om bl.a. avbördningssäkerhet som redovisades i en rapportserie. VAST övergick 1993 i Elforsk AB, och sedan 2015 i Energiforsk AB, som idag ägs av bl.a. Energiföretagen Sverige AB och Svenska kraftnät. Sedan 1999 stödjer även Svenska kraftnät via Elforsk/Energiforsk AB valda FoU-projekt inom dammsäkerhetsområdet, genom delfinansiering tillsammans med medlemsföretagen i Energiföretagen.

Länsstyrelserna får stärkt roll för dammsäkerhet, vattenlagsutredningen och nya vattenlagen 1983

Sverige var under många år förskonat från dammolyckor med allvarigare konsekvenser. År 1973 brast dock en liten damm (Sysseleback) i Näckån, ett biflöde till Klarälven, vilket orsakade ett dödsfall. Denna händelse uppmärksammades och medförde att frågan om dammars säkerhet kom att behandlas av regering och riksdag. Länsstyrelserna hade genom en ny bestämmelse i 1918 års vattenlag givits laglig möjlighet att ingripa mot försumliga dammägare. Vidare fick den pågående Vattenlagsutredningen direktiv att lägga fram förslag om tillsyn av vattenanläggningar, bl. a. dammbyggnader. Detta ledde 1983 fram till att den nya vattenlagen (1983:291) innehöll bestämmelser om att länsstyrelsen skulle vara tillsynsmyndighet för vattenföretag och vattenanläggningar, vari tillsyn av dammsäkerhet ingår som en del.

Dammsäkerhetsnämnden bildas 1978

Kraftverksföreningen och Vattenfall inrättade 1978 en särskild nämnd, Dammsäkerhetsnämnden, vars uppgift skulle vara att som expertorgan för rådgivning i ärenden om tillsyns- och säkerhetsfrågor beträffande dammar lämna skriftliga rekommendationer för dammsäkerhetskontroll. Efter gemensam framställning från initiativtagarna 1982 förordnade regeringen ledamöterna i nämnden. Dammsäkerhetsnämnden gav bl.a. ut riktlinjer för länsstyrelsernas tillsyn över medelstora och mindre dammar. Nämnden tillhandahöll också en förteckning över personer med kompetens inom dammsäkerhetsområdet vilka kunde anlitas av länsstyrelserna.

Höga flöden och statliga utredning om dammsäkerhet och skydd mot översvämningar – 1980-tal

I mitten av 1980-talet förekom höga flöden och översvämningar på olika håll i landet. I samband med ett högt flöde i september 1985 rasade en dammbyggnad vid Noppikoski kraftverk i Oreälven i Dalarna. Dammhaveriet medförde skador på skog, vågar och ett nedströms liggande kraftverk, men inga personskador. Till följd av händelserna tillsatte regeringen i december 1985 en utredning. Utredningen lämnade sitt betänkande Dammsäkerhet och skydd mot översvämningar (SOU 1987:64) år 1987 och konstaterade att ”dammsäkerheten i landet är i stort sett god och att den är på väg att ytterligare förbättras”. Dock lämnades bl.a. förslag om ändring av vattenlagen så att säkerhetsaspekter skulle ges ökad tyngd vid tillståndsprövning och att regeringen skulle uppdra åt vissa länsstyrelser att genomföra damminventeringar. Utredningen ansåg vidare att länsstyrelserna borde utnyttja Dammsäkerhetsnämndens kompetens mera än vad som skett.

Flödeskommittén tar fram riktlinjer för dimensionerande flöden 1990

Den så kallade Flödeskommittén bildades 1985. Flödeskommittén var ett samarbete mellan kraftindustrin och SMHI för att utarbeta riktlinjer för dimensionerande flöden för dammanläggningar. Resultatet av kommitténs arbete presenterades i en slutrapport år 1990 och var ett resultat av ett omfattande forsknings- och utvecklingsarbete. Regeringen informerades samma år om kraftindustrins ställningstagande att ta ett aktivt ansvar för tillämpningen av de nya riktlinjerna. Den så kallade Flödeskonferensen, som är ett regelbundet samråd mellan riktlinjernas huvudmän, har sedan 1990 följt upp riktlinjernas tillämpning och ändamålsenlighet och hur dammägarnas anpassningsarbete fortskrider.

Reviderade versioner av riktlinjerna för bestämning av dimensionerande flöden för dammanläggningar gavs ut 2007 och därefter 2015. Innebörden i de ursprungliga riktlinjerna med tillägg är i huvudsak oförändrad. Huvudmannaskapet för riktlinjerna delas numera av Svenska kraftnät, Svensk Energi (idag Energiföretagen) och Svemin.

Höga flöden och statlig utredning om älvsäkerhet – 1990-tal

Även under 1990-talet var förekomsten av höga flöden frekvent och omfattande översvämningar drabbade olika delar av landet. 1994 tillsatte regeringen en särskild utredare med uppdrag att utreda frågor om dammsäkerhet och skydd mot översvämningar. Utredningen redovisade sina resultat 1995 i betänkandet ”Älvsäkerhet”. Utredningen konstaterade att samhället saknar en

sammanhållande styrning och kontroll över dammsäkerhet och åtgärder mot översvämningar. Utredningen föreslog därför bl. a. att det som komplement till Dammsäkerhetsnämnden skulle inrättas ett centralt organ för myndighetsuppgifter, kallat Dammsäkerhetsdelegationen. Vidare konstaterade utredningen att för att vidmakthålla och utveckla kunskaper och kompetens inom området behövs en långsiktigt bedriven forskning och att staten på ett målmedvetet sätt bör se till att sådan forskning kommer till stånd.

Svenska kraftnät får rollen som dammsäkerhetsfrämjande myndighet 1998

Med utgångspunkt från utredningens förslag om ett centralt organ för myndighetsuppgifter gav regeringen från den 1 januari 1998 Svenska kraftnät en central myndighetsroll inom dammsäkerhetsområdet med uppgift att främja dammsäkerheten i landet. Tillsynsvägledning, att verka för utveckling av samordnad beredskap för dammhaveri samt stöd för kunskapsutveckling (FoU) och kompetensförsörjning är viktiga områden för Svenska kraftnäts dammsäkerhetsverksamhet. Ett rådgivande organ, Dammsäkerhetsrådet, med uppgift att biträda Svenska kraftnät i arbetet med dammsäkerhetsfrågor, finns i enlighet med regeringens instruktion för affärsverket.

Kraftindustrin tar fram heltäckande riktlinjer för dammsäkerhet – RIDAS

Inom kraftindustrin uppmärksammades dammsäkerhetsfrågan alltmer under 1990-talet och man kom till insikt om behovet av gemensamma och heltäckande dammsäkerhetsriktlinjer. Ett omfattande utrednings- och utvecklingsarbete ledde fram till att Svensk Energi 1997 antog "Kraftföretagens riktlinjer för dammsäkerhet", benämnda RIDAS. Riktlinjerna beskriver bland annat rutiner för dammägarnas egenkontroll inom området. Riktlinjerna uppdateras vid behov med hänsyn till resultat av fortlöpande utvecklingsarbete och för tillämpningen av riktlinjerna finns särskilda tillämpningsvägledningar. Senast 2019 gavs en ny version av RIDAS huvuddokument ut, efter en genomgripande omarbetning.

Svensk Energi, sedan 2016 Energiföretagen Sverige AB, ordnar tillsammans med KTH sedan slutet av 1990-talet återkommande utbildningar om dammar, dammsäkerhet och RIDAS, bl.a. årliga tvåveckorskurser.

Vattenlagens bestämmelser överförs till miljöbalken 1999

Vattenlagens bestämmelser överfördes 1999 till miljöbalken. Miljöbalkens generellt gällande allmänna hänsynsregler och bestämmelserna om egenkontroll jämte den tidigare vattenlagens bestämmelser om bl.a.

underhållsskyldighet för vatten-anläggningar utgör sedan dess det huvudsakliga regelverket för dammsäkerhet.

Gruvdamshaverier, EU-direktiv och förordning om utvinningsavfall

Haverier i gruvdammarna Aznalcóllar i Spanien 1998 och i Baie Mare i Rumänien 2000 orsakade stora miljökonsekvenser och föranledde EU direktivet (2006/21/EG) om hantering av utvinningsavfall där gruvdammars säkerhet ingår (2006). Direktivet har 2008 genomförts i svensk rätt genom förordning om utvinningsavfall (reviderad och ersatt 2013 genom förordning 2013:319). Avseende gruvdammars säkerhet ställs bl.a. krav på systematiskt olycksförebyggande arbete och beredskapsplanering. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) är tillsynsvägledande myndighet i dessa frågor.

Gruvindustrin tar fram heltäckande riktlinjer för dammsäkerhet - GruvRIDAS

Sommaren 2000 inträffade ett dammhaveri i en gruvdamm för deponering av anrikningssand vid Bolidens anläggning i Aitik i Norrbotten. Följderna kunde ha blivit omfattande, men blev relativt begränsade. Gruvnäringsens branschorganisation Svemin tog 2002 beslut om att med RIDAS som utgångspunkt utveckla särskilda riktlinjer för gruvdammar, GruvRIDAS. En gemensam dammsäkerhetspolicy antogs 2005 och GruvRIDAS färdigställdes 2007. På motsvarande sätt som Energiföretagen uppdaterar Svemin riktlinjerna vid behov samt anordnar återkommande kurser med inriktning mot dammsäkerhet för gruvdammar.

Utveckling av samordnad beredskapsplanering för dammhaveri

Svenska kraftnät och kraftindustrin utvecklade genom Elforsk 2005 ett gemensamt arbetssätt för samordnad beredskapsplanering för dammhaveri som beskrivs i Elforskrapport 05:38. Arbetssättet inkluderar initiering och planering, utarbetande av planeringsunderlag, utveckling och samordning av aktörers beredskapsplaner samt att informera allmänheten. För 20-talet stora och medelstora reglerade vattendrag i landet har projekt för samordnad beredskapsplanering för dammhaveri genomförts med Elforsk-projektet som förebild.

På uppdrag av regeringen identifierade Svenska kraftnät 2015 behov och tog fram en handlingsplan för att stimulera utveckling av samordnad och övad beredskap för dammhaverier 2015-2020. För att stödja och likrikta larmningen av samhällsaktörer och varning till allmänheten upprättade Svenska kraftnät i

samverkan med dammägare, SOS Alarm, Sveriges Radio och länsstyrelsen nationella rutiner för larmning och varning vid dammhaveri.

Kompetensförsörjning och kunskapsutveckling - Svenskt vattenkraftcentrum bildas 2005

Efter kulminationen av vattenkraftutbyggnaden under 1950- och 60-talen var efterfrågan på nya vattenbyggnadsingenjörer svag på 1970-talet och fram till 90-talet. Detta fick till följd att högskolornas verksamhet inom vattenbyggnadsområdet successivt försvagades. Som en följd av den pågående allmänna ambitionshöjningen och utvecklingen av dammsäkerhetsarbetet liksom även förnyelsen av vattenkraftanläggningar under 2000-talet har en kraftigt ökad efterfrågan på ingenjörskompetens uppkommit inom området. Svensk gruvindustri har under samma tid också varit under stark tillväxt med omfattande nyprospektering, ny- och tillbyggnad av gruvdammar, vilket även här medfört ett växande kompetensbehov.

Sammantaget har detta lett fram till kapacitetsbrist inom kompetensområdet vattenbyggnad och vattenkraft, och en insikt om att det finns behov av särskilda satsningar för att långsiktigt säkerställa tillgången på ingenjörskompetens. I detta syfte bildades 2005 Svenskt Vattenkraftcentrum, SVC, som är en gemensam satsning på utbildning och forskning inom vattenkraft och dammbyggnad av kraft- och gruvindustri, Statens energimyndighet och Svenska kraftnät samt fyra högskolor.

Riksrevisionen granskar de statliga insatserna för dammsäkerhet 2007

Riksrevisionen genomförde under 2006-2007 en granskning av de statliga insatserna för dammsäkerhet. Riksrevisionen föreslog bland annat att regeringen skulle ta initiativ till en översyn av de statliga insatserna för dammsäkerhet.

Klimatkommittén utreder dammsäkerhet i förändrat klimat 2008

Klimat- och sårbarhetsutredningen instämde i sitt slutbetänkande 2008 i Riksrevisionens förslag om översyn. I samma slutbetänkande lämnades också fyra förslag till uppdrag till Svenska kraftnät att hantera i samverkan med berörda intressenter om klimatförändring och dammsäkerhet.

År 2008 bildade Svenska kraftnät, SMHI, Svensk Energi och Svemin "Kommittén för dimensionerande flöden för dammar i ett klimatperspektiv". Kommitténs uppdrag var att leda ett program för att fortlöpande analysera och värdera klimatfrågans betydelse för dammsäkerheten med avseende på flödesdimensionering och ta initiativ till att få erforderliga studier att komma

till stånd. Uppdraget omfattade bl.a. de frågor rörande klimatets påverkan på dimensionerande flöden och dammsäkerhet som Svenska kraftnät fått i uppdrag av regeringen att följa och analysera i samarbete med kraftbranschen, gruvindustrin och SMHI. En samlad redovisning av Kommitténs uppdrag finns i rapporten "Dammsäkerhet och klimatförändringar" som gavs ut 2011.

Kommittén utarbetade även en vägledning för hur klimatförändringar bör beaktas vid flödesdimensionering av dammar, och riktlinjerna för bestämning av dimensionerande flöden för dammar kompletterades 2015 med avseende på tillämpningen i ett föränderligt klimat.

Översyn av de statliga insatserna för dammsäkerhet 2010

Efter uppdrag i regleringsbrev lämnade Svenska kraftnät 2010 rapporten "Översyn av de statliga insatserna för dammsäkerhet" till regeringen. Svenska kraftnät rapporterade att man anser att dammsäkerheten behöver utvecklas och att nuvarande system för dammsäkerhet inte motsvarar de krav på säkerhet som samhället idag måste ställa. Stärkta statliga insatser motiveras främst av förekomsten av dammar som i händelse av dammhaveri, förutom fara för många människors liv och hälsa, skulle kunna förorsaka allvarliga störningar i samhällsviktiga verksamheter. För dessa anläggningar är det särskilt angeläget att samhället har sakkunnig insyn i och kontroll av säkerheten. Svenska kraftnät ansåg att tillsynen av dammsäkerheten var svag, att det finns behov av styrande principer och mer utförliga regler för dammsäkerhetsarbetet liksom ett tydliggörande av vad dammägarnas egenkontrollansvar egentligen innebär.

Dammhaverier i södra Sverige 2010

Hösten 2010 inträffade dammhaveri i två fyllningsdammar i södra Sverige. Vid Granö kraftverk i Mörrumsån skedde ett mindre genombrott i en kanaldamm vid anslutningen till intagskonstruktionen, med skador i kraftverket som följde. Vid Hästberga kraftverk i Helge Å skedde ett fullskaligt dammhaveri med lokala konsekvenser, ca en miljon m³ vatten strömmade ut från magasinet, en bro nedströms rasade, en närliggande väg och några fastigheter nedströms översvämmades. Olyckan utreddes av Haverikommissionen (RO 2011:01).

Statlig utredning om förtydligt regelverk och stärkt tillsyn av dammsäkerhet 2012

2011 fick Svenska kraftnät i regleringsbrev uppdraget att utifrån översynen av de statliga insatserna för dammsäkerhet vidareutveckla tillsynsvägledningen i de delar som ryms inom ramen för befintliga regelverk och uppdrag. Baserat på de synpunkter som framkom om statens insatser för dammsäkerheten i både

Riksrevisionens rapport och Svenska kraftnäts översynsrapport tillsattes 2011 en utredning med syftet att lämna förslag till ett förtydligt regelverk för dammsäkerhet som komplement till miljöbalkens övergripande bestämmelser samt övriga författningar som reglerar dammsäkerhetsfrågor. Utredningen redovisade sina resultat år 2012 i betänkandet "Dammsäkerhet – tydliga regler och effektiv tillsyn" (SOU 2012:46).

Förtydligt regelverk om dammsäkerhet införs i miljöbalken 2014

Med stöd av proposition 2013/14:38 Dammsäkerhet trädde en ny dammsäkerhetsreglering i kraft 2014, i form av bl.a. lag (2014:114) om ändring i miljöbalken och förordning (2014:214) om dammsäkerhet. Regleringen avser dammar där ett dammhaveri kan leda till konsekvenser med betydelse från samhällelig synpunkt eller riskerar människoliv. Den syftar till att förebygga dammhaveri med allvarliga konsekvenser, bland annat genom att stödja utvecklingen av dammsäkerhetsarbetet hos dammägarna samt stärka tillsynen av dammsäkerhet. Grunden för de nya kravställningarna är införandet av ett system för klassificering, utifrån hur allvarliga konsekvenser ett dammhaveri skulle kunna få, som lägger grunden för differentierade krav på dammsäkerhet, egenkontroll och tillsyn. För dammar i dammsäkerhetsklass ska dammägaren betala en årlig tillsynsavgift till länsstyrelsen. Svenska kraftnät har förordnats med föreskriftsrätt för krav enligt förordningen (2014:214) om dammsäkerhet.

Under perioden 2015-2020 gjorde dammägarna konsekvensutredningar för dammar vid drygt 1200 anläggningar, och länsstyrelserna fattade beslut om att dammar vid ca 450 anläggningar ska tillhöra en dammsäkerhetsklass.

Statlig utredning om vattenverksamhet 2014 samt ändringar i miljöbalken och tillhörande regelverk för moderna miljökrav på vattenkraften

År 2012 tillsattes en utredning för att se över reglerna om vattenverksamhet i miljöbalken och lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet, den s.k. restvattenlagen (2012:29). Uppdraget var bl.a. att se över skillnaderna i regleringen av miljöfarlig verksamhet respektive vattenverksamhet och ta bort de skillnader som inte är motiverade. Vidare ingick att analysera reglerna avseende omprövning av vattenverksamheter och föreslå de ändringar som behövs för att åstadkomma ett effektivt system. Utredningens redovisade 2014 sitt slutbetänkande "I vått och torrt - förslag till ändrade vattenrättsliga regler" (SOU 2014:35).

År 2019 infördes ändringar i miljöbalken och tillhörande regelverk, bl.a. vattenverksamhetsförordningen med grund i proposition 2017/18:243 Vattenmiljö och vattenkraft. Syftet är bl.a. att ge förutsättningar för att

vattenkraften under en 20-årsperiod, genom omprövningar på verksamhetsutövarnas initiativ, ska förses med moderna miljövillkor samtidigt som behovet av en nationell effektiv tillgång till vattenkraftsel ska värnas.